

man sige til mig: „Du har erklæret ligeoverfor Dine Bølgere, at Du vilde svare Ja, og nu stemmer Du Nei“, men jeg erklærede den gang, at saafremt der ikke fremkom noget Nyt under Forhandlingerne, vilde jeg svare Ja. Min Stilling er bleven uforandret. Jeg kan ikke indsee, at der er fremkommet noget Nyt siden den Tid, og derfor svarer jeg nu Ja. Søvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at man ikke forud kan give noget bestemt Bøfte med Forpligtelse til at holde det.

R. Pedersen: Det er for at give en lille historisk Oplysning ligeoverfor det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen), at jeg forlangte Ordet, og det havde vistnok været rettest, om jeg havde bedet om Ordet for en kort Bemærkning, da jeg saa strax havde kunnet svare det ærede Medlem. Det kan ikke nægtes, at man undertiden maa kaste et Blik tilbage, naar en saadan Sag er under Forhandling, og naar jeg da tænker tilbage, — jeg talte ikke, som det ærede Medlem sagde, om Fællesudvalget, jeg har ikke nævnt det, men om denne Sags første Oprindelse, — erindrer jeg at have læst engang i et Organ, at der mellem Venstre og nogle andre Mænd var truffet en Overenskomst, som desværre faldt paa Grund af „Embedsbøndernes“ Modstand, — jeg troer mit Navn var nævnt blandt disse. Dette var forresten urigtigt af to Grunde, dels fordi jeg ikke veed, at der er nogen, der hedder „Embedsbønder“ og dels fordi jeg ikke stemte imod

Formanden: Det forekommer mig, at det ærede Medlem refererer sig til en Artikel, som har staaet i et Blad; men det gaaer ikke an at give en historisk Undersøgelse af Forfatningsfagets Gang et saadant Omraade, at man gaaer ind paa en Undersøgelse af, hvorledes den er bleven behandlet i de forskjellige Bladartikler.

R. Pedersen: Ja, dette er meget rigtigt. Men nu har jeg imidlertid sagt om den Ting, hvad jeg har at sige, og jeg har altsaa opnaaet min Hensigt. — Jeg har ikke, som det ærede Medlem sagde, talt om Fællesudvalget,

men derimod om denne Sags første Oprindelse; i denne Retning er det, jeg har udtalt mig. Naar det ærede Medlem siger ligeoverfor mig om min Stilling til Grundloven af 5te Juni 1849, at denne var givet, vil jeg kun sige, at jeg meget nødt vil have det ærede Medlem til min Dommer, da jeg troer han dømmes temmeligt uretligt. Jeg har ikke talt om Fællesudvalget, og forsaavidt det ærede Medlem har opfattet min Udtalelse saaledes, er dette naturligtvis steet paa Grund af en mindre heldig Udtryksmaade fra min Side, da der jo ikke kan være nogen Mangel paa skarp Opfattelse fra det ærede Medlems Side. Skjøndt det ærede Medlem rimeligvis ikke vil erkjende, at jeg hører til Folket, kan jeg dog ikke Andet end paa Folkets Vegne glæde mig over den stærke Talsmand, det har faaet i det ærede Medlem, der nu har udtalt sig ligeoverfor mig og det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (A. C. Hansen).

Madsen: Naar jeg idag afgiver min Stemme over det foreliggende Lovforslag, vil jeg hverken see hen til Befolkningens Træthed eller til den No, som man troer, at Folket skal komme til, efterat Forslaget er blevet til Grundlov; men der er en anden og meget dybere Grund for mig til at stemme Nei, og denne Grund er, at Forslaget indfører en Deling af Valgretten. Efter min Overbeviisning er der Intet, som maa tilhøre en fuldmyndig Mand saa ubeelt som netop Valgretten; jeg kan ikke finde mig i, at een Mand skal have dobbelt Valgret, en anden kun enkelt, men endnu mindre kan jeg finde mig i, at enkelte Mænd skulle have ligesaa stor Valgret som en heel Commune. Dette er for mig en saa stor Vederstyggelighed, at jeg endog er en Hader af dette Princip, og jeg kan derfor ingenstunde stemme for en Lov, hvori det Princip er nedlagt. Naar man har talt om det Lovlige eller Ulovlige, saa tænker jeg dog ikke, at Nogen vil paastaae, at der skulde have været noget Ulovligt i at vedtage en Bestemmelse for Landstingets Sammenlægning ogsaa i det foreliggende Lovforslag, saaledes, at Valgretten blev lige for Alle; jeg troer ikke, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns 8de Valgkreds (C. V. Kimestad) vil